

1

Hediye

“Doğum günü çocuğu nerde?”

“Kaç yaşına bastı?”

“Bir T-Rex’le tanışmış olacak yaşta.”

Gonzales Ailesi’nin, kocaman ceviz ağacının yaprak hışırtıları altında bekleyen doğum günü konukları şamata koparıyor; gözler, “doğum günü çocuğu”nu arıyordu. Çocuk, sonunda arka bahçeye çıkıp neşeli kalabalığa yönelince bütün bakışlar ona çevrildi. Kat kat kırmızı eteği ve kolları fırfırlı bej gömleğiyle moda dergisinden çıkmış gibiydi. Gösterişli giysisi, prenseslere layık, örgülü bir topuzla tamamlanmıştı.

Bütün dikkatleri üstünde toplamış olmaktan kızarak, “Merhabalar!” diye el salladı. “Partime geldiğiniz için teşekkürler!”

Mariana on iki yaşına basıyordu ve olaysız, sakin bir yıl geçirmek niyetindeydi. Haksız da değildi doğru-

su. Ne de olsa, tüyler ürpertici maceralar ve yolculuklarla dopdolu bir yılın ardından biraz dinlense iyi olacaktı. Küresel bir taşkın sonucunda dev dalgalarla ta İzlanda'daki ıssız bir deniz fenerine kadar savrulmuştu. Bir fıçının içinde tuzlu sularda bata çıka sürüklenişini, bir dönme dolaptan kopmuş bir gondolun içinde okyanusun gazabına göğüs gerişini ve sonra da bir buzdağının üstünde neredeyse donup kalışını anımsadıkça kalbi sıkışıyordu.

Üstelik bunlar yetmezmiş gibi, hemen ardından başka bir zorlu yolculuk başlamıştı: Kuzey Amerika'nın tamamını yakıp yok etme tehdidiyle son hızla Dünya'ya yaklaşan bir asteroit yüzünden zamana karşı çığırın bir yarış! Kendini memleketinden ve ailesinden kopmuş halde, Avustralya'nın ıssız bir bölgesinde çaresiz bir sığınmacı olarak bulan Mariana, dünyayı alevli bir kıyametten kurtaracak bir son dakika çözümüne yardım etmek zorunda kalmıştı.

Bu girişimlerin hepsinde, en iyi iki arkadaşı Chris ve Francis Alt Kardeşler'e güvenebildiği için, karşılaştığı zorlu görevin üstesinden gelmesi çok daha kolay olmuştu elbette. Başlarına gelen onca şeyden sonra, üç çocuk küçük bir gizli ortaklık kurmuştu: Yalnızca kendilerinin bildiği sessiz bir anlaşmayla birbirine bağlı, engel tanımaz bir takım. Tabii ki, şimdi de konukların arasında olan oğlanlar, doğum günü çocuğuna coşkuyla el sallıyorlardı.

Mariana, "Birazdan yanınıza geleceğim," diye onlara işaret etti, sonra da yaz başının yumuşak güneşine karşı gözlerini kısarak anne babasının yanına gitti. Yedi yaşındaki erkek kardeşi Jack'in, maymun gibi sırtına tırmanmaya çalıştığı Diego Amca'sıyla konuşuyorlardı. Amcasının küçük oğlandan rahatsızlık duymadığı belliydi.

Diego, Jack omuzlarına çıktığında, Mariana'ya dönerek, "Galiba bir şempanzeyle akrabasınız, küçükhanım!" dedi. Bunun üzerine, Diego bütün ilgisini doğum günü çocuğuna verebilsin diye, Mariana'nın babası duruma el koyup oğlunu içecek almaya götürünce, amcası gizemli bir tutumla parmağını dudaklarına bastırarak, "Hele bir hediyemi gör bakalım..." diye fısıldadı yeğenine. İki biraz gevezelik ettikten sonra, Mariana öteki konukların arasına karıştı.

Chris'le Francis, Mariana'nın doğum günü tebrik ve dilek yağmurunu kabul etmesini sabırla beklediler. Mariana artık ergen sayıldığına göre, yetişkin gibi davranmak ve hemen arkadaşlarına katılma arzusunu dizginlemek zorundaydı.

Sonunda Alt Kardeşler'in yanına geldiğinde, "Az önce kabul ettiğim bütün dilekler gerçekleşecek olsa," diye dalga geçti, "mutluluktan başım kesin göğe ererdi."

Chris, "İşte onun için benden 'mutlu yıllar' dileği duymayacaksın," diyerek Mariana'yı muzipçe dürttü.

“Ben sana yalnızca... *kabul edilebilir* bir doğum günü diliyorum.”

Abisine baskın çıkmak isteyen Francis, “Ben de sana *katlanılır* bir doğum günü dilerim,” diye araya girdi. Ardından iştahla, piknik masasına dizili yiyeceklere doğru işaret ederek, “Hadi, bir şeyler yiyelim!” dedi.

Chris, ebeveynler gibi, “Başka şey düşündüğün yok,” diye azarladı onu. Mariana’ya da, “Ergenlik atağına gireli beri,” diye açıkladı, “üç şeye kafa yoruyor: yemek, daha çok yemek ve daha da çok yemek!”

Gerçekten de, Francis son birkaç ay içinde çok değişmiş, geçen ocak ayında on ikisine bastığından beri, mayalanmış hamur gibi büyümeye başlamıştı. Çok geçmeden boyu abisini geçti; Chris, kesinlikle ‘tuhaf ve adaletsiz’ bulduğu bu durumdan hiç hoşnut değildi. Francis ise sonuna kadar bunun tadını çıkarıyor, bodrum katı duvarındaki çentik yarışını kazandığını hatırlatmaktan usanmıyordu. Alt Ailesi her yıl oğlanların boyunu buraya işaretlerdi.

Geride kalmak istemeyen Chris, elinden geldince tıka basa yiyordu, ama nafiye. Francis uzayıp duruyordu; öyle ki, o gün, Mariana’nın doğum gününde, kızın, su maceralarının başında Del Mar İş Kulesi’nde karşılaştığı oğlandan çok farklıydı artık.

Doğum günü yemeği çok başarılı geçti. Elllerinde karton tabak ve bardaklarla arka bahçeye yayılan konuklar her yediklerini övgülere boğdular. Sonunda, he-

diyeleri açma vakti geldi ve iyi dileklerde bulunanların hepsi gözlerini merakla, hediyelerin konduğu masaya yaklaşan Mariana’ya dikti. Mariana hayranlık ve şaşkınlık nidaları kopararak, tek tek bütün hediye paketlerini açtı.

Alt Kardeşler’in hediyelerini açınca, şaşkınlıktan soluğu kesildi. İlki, 16. yüzyılda Sir Francis Drake’in dünyanın çevresini dolaştığı kalyon *Golden Hind*’in* maketiydi. Oğlanlar gemiyi bir maket kitinden yapmışlardı ve birbirlerinin gözlerinin içine bakan üç çocuğun tek bir söz bile etmesine gerek yoktu. Bunun anlamını, sel baskını yolculuklarının bitimindeki son fırtınaya göğüs gerdikleri gemiyi anımsayan üç kafadar biliyordu yalnızca.

Kardeşlerin ikinci hediyesi de Mariana’nın soluğunu kesti: *Olanaksız Görünen Görevler İçin Olanaksız Görünen Düğümler*. Oğlanlar, Mariana’nın düğüm atma merakını biliyorlardı; yolculukları boyunca bu becerisini çok kez kanıtlamıştı. Mariana sürekli yeni düğümler öğreniyor; bunları, eline geçen her tür ip ya da sicim parçasıyla deniyordu. İşte şimdi bu kitap, en deneyimli gemicilere bile meydan okuyacak sayısız yeni düğüm sunuyordu.

Mariana, “Vay canına!” diyerek kitabın sayfalarını

* Altın Geyik.

kariştirdi. “Saatlerce oyalars bu beni! Teşekkürler çocuklar!” Oğlanların ikisini birden minnetle kucakladı.

Açılacak son bir armağan kalmıştı: amcasınıniki. Diego'nun sade, beyaz bir zarf içindeki hediyesi, ortalığa saçılmış bütün o parıltılı paket kâğıtlarıyla kurdelelerin arasında neredeyse görmezden gelinecekti. Mariana zarfı açıp içindekini okuyunca, gözleri parlayarak hediye sahibinin kollarına atıldı.

Diego Amca'sına boğacakmışçasına sıkıca sarılarak coşkuyla, “Teşekkürler! Teşekkürler! Teşekkürler!” diye övgüler yağdırdı.

“Neymiş?” Francis, onların düğümler kitabı ve kalyonuyla aşık atacak şeyi merak ederek yanaştı.

Mariana, gizemli bir ifadeyle arkadaşlarına dönüp, piyango çıkmış bir bileti sergilercesine onlara renkli kâğıdı gösterdi.

“Sen ve istediğin iki konuk,” diye okudu yüksek sesle, “*Minnow*'la* tatil beldesi Bermuda'ya unutulmaz bir yolculuğa çıkma olanağına sahipsiniz! Kaptanınız, Diego Gonzales olacak. Kaptan Gonzales, lüks sayılabilecek bu teknede, yurtdışındayken sizi evinizde hissettirecek her türlü konforu sağlayacaktır. Sizler hem mürettebat hem de yolcu olacağınızdan büyük eğlenceye hazır olun.”

* Golyan balığı.

Mariana'nın tepkisini hoşnut bir gülümsemeyle karşılayan Diego Amca, “İstersen, bu hafta sonu bile yola çıkabiliriz,” diye belirtti. “Annemle babanın onaylarını aldım zaten. Tek yapman gereken konuklarını seçmek, o zaman ben de tekneyi kiralarım. Kontrol ettim, *Minnow* müsait.”

Mariana, öylesine apaçık bir ifadeyle Chris ve Francis'e döndü ki, çevrelerindeki herkes niyetini kavradı. Sonra da arkadaşlarına doğru atılıp ellerine yapıştı. “*Minnow*'la yolculuk etme şansınız olacak! Size anlattığım tekne o işte; her yaz Karayiplier'e giderken, en kuzeyde Maine'nin Portland limanında kiraladığımız tekne. Bayılacaksınız!”

Alt Kardeşler ağızları bir karış açık, sanki o gün onların da doğum günüyümüşçesine sevinçle ona baka kaldılar. Mariana'nın annesiyle babası başlarıyla onaylayarak bu iki bahtiyar konuğu uygun bulduklarını belirttiler.

“Eh, çabucak halloldu işte!” Diego sıcak bir gülümsemeyle Chris ve Francis'e gözleri parlayarak baktı. “Ebeveyninizin iznini aldık mı, bu iş tamamdır.”

“Ama ben de konuk olmak istiyorum!”

Jack'in kırgın sesi herkesi ondan yana döndürdü. Olan biteni izleyen küçük oğlan, ısrarla Mariana'nın elini çekti duruyordu. Çatık kaşları ve bükülü dudaklarıyla kendini dışlanmış hissettiği belliydi.

“Büyüdüm artık, hem *Minnow*'la kaç kere yol-

culuk ettim ben. Bermuda'ya bensiz gidemezsiniz!”

Jack'le Mariana'nın anne babası şaşakalmışlardı. Durumun böyle gelişeceğini beklemiyorlardı. Küçük çocuğun gözlerinden yaşlar boşanırken, yetişkinler aralarında konuyu tartışmaya koyuldular. Başlangıçta, Bay ve Bayan Gonzales bu fikre karşıydılar ama, Diego'nun Jack'in yolculuğa katılması konusunda ısrar etmesi üzerine kararsızlığa düştüler.

Diego, üç büyük çocuğun onaylayarak gülümse-diklerini görerek, “Mariana'yla oğlanlar, ufaklığa göz kulak olacak kadar büyükler,” diye emin bir ifadeyle dikkat çekti. “Ben de gözümü onun üstünden ayırmam. Hem zaten Jack de, iyi bir çocuk olacağına ve denilenleri yapacağına söz verecektir, öyle değil mi?”

Jack, kurmalı oyuncaklar gibi başıyla onaylamaya başladı ve gözyaşlarını kurularak ipnotize etmek istercesine gözlerini ebeveynine dikti.

“Bermuda yolculuğu yalnızca birkaç gün sürüyor...” Diego yeğeninini saçlarını karıştırdı. “Orda da çocuklar için hazırladığım eğlenceli planlarım var. Bermuda'nın güneyinde Horseshoe Koyu'nda yüzecekler, kuzeyde de Tobacco Koyu'nda hep birlikte şnorkelle keşif yapacağız. Ardından akvaryum, kristal mağaraları ve daha bir sürü şey var!”

Şimdi herkes –bütün aile ve doğum günü konuklarının hepsi– sanki dünyanın kaderi onların ellerindeymişcesine gözlerini Bay ve Bayan Gonzales'a dik-

mişti. Sonunda onlar da teslim oldular. Mariana'nın konuklarının sayısı üçe çıkmıştı. Diego, bunu resmiyete dökmek üzere, kalemını çıkarıp doğum günü kartındaki sayıyı değiştirdi.